

بررسی تأثیر ارزیابی پویا بر بهبود عملکرد قرائت قرآن آموزان ایرانی

افشین رضایی

استادیار، دانشگاه آیت الله بروجردی، بروجرد، ایران.

احسان نمازیان دوست (نویسنده مسئول)

دکتری زبان‌شناسی کاربردی (آموزش زبان)، گروه دروس عمومی،

دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

ایوب امرایی

استادیار، گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آیت الله بروجردی، بروجرد، ایران.

چکیده

ارزیابی پویا که بر اساس مفهوم منطقه تقریبی رشد توسط ویگوتسکی (۱۹۷۸) معرفی شد در آموزش زبان انگلیسی به عنوان یک زبان خارجی به طور وسیع مورد تحقیق قرار گرفته است. اما این روش ارزیابی در آموزش زبان عربی به عنوان یک زبان خارجی تا حد زیادی مورد مطالعه قرار نگرفته است. با توجه به این موضوع، مطالعه حاضر قصد دارد که تأثیر ارزیابی پویا بر بهبود عملکرد قرائت قرآن آموزان ایرانی را مورد بررسی قرار دهد. برای این هدف، دو کلاس پایه هفتم در یکی از دبیرستان های دولتی شهر بروجرد انتخاب شدند و به طور تصادفی به دو گروه کنترل (۲۱ نفر) و گروه آزمایش (۲۳ نفر) تقسیم شدند. سپس، پیش آزمون، آموزش (که بر اساس اصول و رویه های ارزیابی پویا بود برای گروه آزمایش در ۱۵ جلسه برگزار شد)، پس آزمون فوری و پس آزمون با تأخیر برگزار شدند. داده های جمع آوری شده با استفاده از تحلیل واریانس یک طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد که گروه آزمایش در پس آزمون فوری از گروه کنترل عملکرد خیلی بهتری داشت. علاوه بر این، نتایج نشان داد که گروه آزمایش در پس آزمون با تأخیر نسبت به گروه کنترل عملکرد خیلی بهتری داشتند. این مطالعه با برخی کاربردهای آموزشی منطبق با اصول نظریه اجتماعی-فرهنگی به پایان می رسد.

واژگان کلیدی: نظریه فرهنگی-اجتماعی، منطقه تقریبی رشد، ارزیابی پویا، قرائت، قرآن آموزان.